

til Lov om Brændevinsbeſkatningen og i Særdeleſhed Forſlaget til Lov om en Afſkat. Dette ſidſte Forſlag er jo et fuldstændigt nyt Forſlag, og jeg tør nok ſige, at det i den Grad har lagt Beſlag paa vort Arbejde i Udvalget, at vi vilde kunne have fremmet Sagen Maaneder før, hvis ikke dette Forſlag havde været. Jeg maa alſaa for det Førſte gjøre opmærksom paa, at vi til de tre Forſlag, ſærlig ogſaa til Forſlaget om en Afſkat, dog ikke have brugt mere end den Tid, der her er Tale om, og jeg tror, ſom ſagt, at, naar man ſammenholder det med den Tid, ſom tidligere er brugt, vil det ogſaa kunne ſjønnes, at vi virkelig have arbejdet med den allerſørſte Flid. Jeg ſkal derfor blot faſtholde, at Kjendsgjeringerne viſe, at vi have arbejdet med den redeligſte Villie, ſaa hurtigt, ſom det paa nogen Maade har været muligt. Naar ſaa Forſlaget kom tilbage, og vi ſaae paa det, ſkal jeg ikke negte, at det paa Forhaand gjorde et noget eiendommeligt Indtryk. Naar man ſaae paa den Kommentar, hvormed det var ledſaget, gjorde det et lignende Indtryk ſom det Forſlag, vi behandlede og forkaſtede forleden Dag, nemlig Forſlaget til den kommunale Beſkatning. Jeg tillod mig dengang at gjøre opmærksom paa, hvorledes dette Forſlag for en væſentlig Del var bygget paa Oplyſninger, man ſelv erkjendte for rent foreløbige, og det er et noget lignende uferdigt Præg, der ifølge den Kommentar, hvormed dette Forſlag er ledſaget, hviler over det. Det hedder, at Udvalget har maattet indſtrænke ſig til en ſummariff Behandling, det har ikke været muligt at undergive alle Enkeltheder en indgaende Prøveſe, og Flertallets enkelte Medlemmer forbeholde ſig deres Stilling til Enkelthederne; der er Noget, ſom toge ſærligt Forbehold i Henſeende til den Beſtyttelse, man formentlig har ſkaaret for Meget af. Jeg tilſtaar, at ſaadanne Forſlag, der egentlig fremtræde ſom en Slags Prøveballoner, man ſender os for at ſpørge: „Hvad mene I om dem?“ gjøre ikke paa Forhaand noget meget ſympathiſt Indtryk, men lige fuldt have vi ſelvfølgelig gjort Forſlaget til Gjenſtand for vor Betragtning og Underſøgelse og ſøgt at komme paa det Rene med, hvorledes vi ſtulle ſtille os overfor det. Naar vi da gjorde dette, viſte det ſig ganſke viſt, at Forſlaget var undergaaet væſentlige Forandringer, Forandringer, ſom vi ganſke viſt fandt ikke vare til det Bedre, men ſnarere nødte os til det beklagende Udbrud: Al, hvor forandret! hvorledes har man dog behandlet vort gode Forſlag! Smidlertid var der ogſaa blandt diſſe Forandringer adſkillige,

ſom vi dog maatte være til en vis Grad fattede paa. Naar det ſaaledes viſte ſig, at man havde ſkaaret væſentlig af paa Beſtyttelſen, ſaa var det Noget, ſom vi i alt Fald til en vis Grad vare forberedte paa vilde ſte, og ſom derfor forſaa vidt ikke overraſtede os. Naar der dernæſt blev foreſlaaet en væſentlig større Nedgang af Toldafgifterne, ſaa var det jo ogſaa Noget, man ifølge den Holdning, det andet Thing tidligere havde indtaget, til en vis Grad kunde være fattet paa. Diſſe Forandringer vilde alſaa forſaa vidt ikke have hindret os i, at vi havde taget Forſlaget under Overveiſe og forberedt det til Behandling, ſaaſnart ſom Supplementſforſlagene vare indkomne, for at vi ſaa kunde være rede til at fremme Forſlaget. Men ſaa var der endnu en Forandring, der var foregaaet, den var ny, den var overraſſende, og det er denne Forandring, der har bevirket, at vi have tilladt os at ſtille dette Forſlag til Beſlutning, ſom her nu foreligger til Forhandling. Det er den Forandring, der er foregaaet i Lovforſlagets § 44 i Henſeende til Beſtemmelsen om Lovens Strafftræden, og ſom, ſaa vidt jeg ſjønner, er Udtrykket for en principiel forſkjellig Opfattelse af denne Sags Behandling i det andet Thing i Modſætning til den Opfattelse, ſom baade Regjeringen og dette Thing har. Efter den Opfattelse, ſom vi have givet den paagjældende Paragraf i Forſlaget, have vi for det Førſte været paa det Rene med, at den Nedgang i Indtægten, ſom voteres ved den paagjældende Toldlov, ikke ſtulde finde Sted, forinden der ſamtidig var vedtaget Dækning for denne Nedgang i de paagjældende Toldafgifter, for hvilken det erkjendtes, at Dækning burde tilveiebringes. Og dernæſt have vi været paa det Rene med, at de Forſlag, ved Hjælp af hvilke en ſaadan Dækning ſtulde tilveiebringes, ſtulde beſtaa i Forſlagene til Lov om Skatten paa Brændevin og om en Stat paa Al. Det er de Principer, hvorefter vi ere gaaede frem, og ſom tidligere have lagt ſig for Dagen derved, at vi have optaget i Toldloven en Beſtemmelse om, at denne Lov ikke ſtulde træde i Kraft, forinden Forſlagene til Love om Afgiften paa Brændevin og Al vare vedtagne, og tillige ere diſſe Forſlag forelagte, behandlede og ſendte til det andet Thing ſamtidig med Toldloven, ſaaledes at vi alſaa derigjennem have lagt for Dagen, at Nedgangen og Dækningen ſtulde voteres ſamtidig, at de paagjældende Love ſtulde behandles ſamtidig. Men nu Folkethinget. Det har derimod udtalt, at for det Førſte ſkal man forhandle, behandle og vedtage Toldloven, og tillige er det ſaa Folkethin-